

Sygn. akt IV U 223/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2015r. w S.

odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. B. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 listopada 2014 roku do 30 czerwca 2016 roku.

Sygn. akt IV U 223/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i 58 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że stan jego zdrowia pogarsza się. Cierpi na zapalenie stawów kończyn górnych i dolnych oraz schorzenie kręgosłupa przez co ma problemy z poruszaniem się. Ponadto choruje na nadciśnienie tętnicze (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z 22 stycznia 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Ponadto odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę powyższej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. B. do 30 czerwca 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 2 grudnia 2014r. o ustaleniu prawa do renty do 30 czerwca 2014r. k. 131 akt rentowych za wnioskiem z 28 lipca 2011r.).

W dniu 18 listopada 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z nowym wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1 tom akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 22 grudnia 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika k.14 akt rentowych za wnioskiem z 18 listopada 2014r.).

Na skutek sprzeciwu złożonego przez ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 22 stycznia 2015r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy (orzeczenie komisji lekarskiej k.16 w/w akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia zaskarżoną decyzją z 30 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 30 stycznia 2015r. k.17 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 43 lata. Z zawodu jest murarzem-tynkaczem. Dotychczas, do 2010r. pracował w wyuczonym zawodzie (wyjaśnienia ubezpieczonego k.21v, świadectwa pracy k.19, 23-25, 29-31 akt rentowych za wnioskiem z 28 lipca 2011r.).

Ubezpieczony cierpi na seronegatywną spondyloartropatię obwodową z obserwacją w kierunku zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa, a ponadto na nadciśnienie tętnicze umiarkowane. W 2011r. przeszedł leczenie operacyjne zerwanego lewego ścięgna A. i odczuwa niedomogę bólową lewego kolana. Stan zaawansowania schorzenia narządu ruchu – seronegatywnej spondyloartropatii obwodowej narusza funkcję i wydolność narządu ruchu ubezpieczonego w stopniu sprowadzającym długotrwałą częściową niezdolność do pracy. Biodra ubezpieczonego mają istotnie ograniczoną ruchomość, nadgarstki mają zmniejszoną ruchomość z bólem, barki są prawidłowo ruchome z bólem w skrajnym odwiedzeniu, kręgosłup ze wzmożonym napięciem mięśni. Ubezpieczony nie może chodzić na palcach, z powodu bólu lewego kolana nie wykonuje przysiadu. Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy istnieje od 1 lipca 2014r., a przewidywany okres jej trwania to 30 czerwca 2016r. (opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, reumatologii oraz kardiologii k.8-10 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Stosownie do treści art.102 ust.1 powyższej ustawy prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano. Z kolei art.61 ustawy stanowi, że prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy i jakiego stopnia. W

celu ustalenia tej okoliczności Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy neurologa, ortopedy, reumatologa oraz kardiologa. Sporządzona na tę okoliczność opinia dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 lipca 2014r. do 30 czerwca 2016r., a przyczyną tej niezdolności jest opisany wyżej stan narządu ruchu ubezpieczonego, który uniemożliwia mu wykonywanie pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, tj. pracy murarza. Data powstania aktualnej niezdolności do pracy wskazuje na to, że powstała ona przed upływem 18 miesięcy od ustania poprzedniej niezdolności do pracy (30 czerwca 2014r.).

Sąd uznał powyższą opinię biegłych za wiarygodny dowód w sprawie. Opinię wydali specjaliści z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a jej sporządzenie poprzedzone było analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku, przy czym datę początkową prawa do renty ustalił na 1 listopada 2014r. ,tj. początek miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z nowym wnioskiem o to świadczenie.